

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému T. R. a spol., pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, o predĺžení celkovej lehoty trvania väzby u obžalovaného J. E. na neverejnom zasadnutí konanom 9. marca 2017 rozhodol

r o z h o d o l :

Podľa § 76a Tr. por. celková lehota trvania väzby obžalovaného J. E., nar. XX. H. XXXX v K., trvale bytom J. XX, A., t. č. v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica,

sa predlžuje do 25. septembra 2017.

O d ô v o d n e n i e

Obžalovaný J. E. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, z 28. septembra 2012, sp. zn. Tp 86/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. októbra 2012, sp. zn. 6 Tost 36/2012, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku s tým, že väzba mu začala plynúť od 25. septembra 2012.

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica uznesením, sp. zn. Tp 86/2012, z 3. januára 2013 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Tost 5/2013, z 12. februára 2013 zamietol žiadosť obvineného J. E. o prepustenie z väzby na slobodu.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. Tp 86/2012, z 5. apríla .2013 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Tost 12/2013, zo 16. apríla 2013 bola väzba obvineného J. E. predĺžená do 25. novembra 2013.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. Tp 86/2012, z 11. novembra 2013 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 Tost 35/2013, z 18. novembra 2013 bola väzba obvineného J. E. predĺžená do 25. júna 2014.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. Tp 86/2012, zo 4. júna 2014 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 Tost 22/2014, z 11. júna 2014, bola väzba obvineného J. E. predĺžená do 25. októbra 2014.

Dňa 25. septembra 2014 podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/1 Gv 164/12/1000 obžalobu na J. E. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 13/1998 Z. z., trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. f/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 129/1998 Z. z., trestný čin vraždy formou účasti podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/, písm. h/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 183/1999 Z. z.

Senát Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica uznesením, sp. zn. BB-3T/32/2014, z 9. októbra 2014 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Tost 34/2014, zo 16. októbra 2014 zamietol žiadosť obvineného J. E. o prepustenie z väzby na slobodu.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-3T/32/2014, z 30. marca 2016 bol obžalovaný J. E. uznaný vinným zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, z

trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 13/1998 Z. z., z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. c/, písm. f) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 129/1998 Z. z., z trestného činu vraždy formou účasťníctva podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. h/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 183/1999 Z. z. na skutkovom základe, že

skutok č. 1) rozsudku

T. R. s prezývkou „K.“ alebo „V.“ využijúc svoje skúsenosti z pôsobenia na pozícii „pravej ruky“ V. B., považovaného za zakladateľa a šéfa zločineckej skupiny vystupujúcej pod názvom „B.“, ktorá pôsobila od presne nezisteného času minimálne od roku 1997 najmä v Bratislave a v západnej časti územia Slovenskej republiky, krátko po smrti V. B. dňa 07.02.1997 prebral riadenie tejto zločineckej skupiny, tým spôsobom, že:

- určil ako najvyššie postavený člen zločineckej skupiny teritoriálne rozdelenie skupiny, a to pre

- R. A. oblasť časti mesta Bratislavy,

- J. E. s prezývkou „M.“, oblasť Záhoria a okolia, kde tento až do roku 2006 ďalej organizoval a koordinoval podriadených členov, medzi ktorými bol aj F. M., ktorý prevzal túto činnosť v presne nezistenom čase v roku 2006 a riadil časť skupiny v uvedenej oblasti do presne nezisteného času roku 2008,

- W. S., oblasť Senca a okolia, ktorý až do svojej smrti dňa 06.06.2004 organizoval a koordinoval podriadených členov medzi nimi aj V. A., ktorý túto činnosť prevzal po smrti W. S.,

- priamo riadil členov svojej ochranky, a to najmä Q. A., Q. H., V. K., V. Q., Q. W., P. P., pričom Q. A. rozdeľoval podľa pokynov T. R. pravidelné finančné odmeny pre členov skupiny a riadil členov ochranky a ďalších jemu podriadených členov zločineckej skupiny T. D. a F. C.,

- riadil po celý čas celú zločineckú skupinu z najvyššej úrovne hierarchie, dával pokyny a koordinoval podriadených vyšších riadiacich členov zločineckej skupiny, ktorými boli R. A., J. E. a V. A., ktorí ďalej organizovali jednotlivé relatívne samostatné štruktúry skupiny, kde z hľadiska postavenia v hierarchii v skupine:

- priamo podriadenými členmi R. A. boli M. T., H. N., T. M. a V. T., ktorí usmerňovali členov, ktorými boli W. F., V. S., W. A., V. M., V. M., ďalším priamo podriadeným členom R. A. bol W. V., ktorý bol nadriadený ďalším členom, ktorými boli C. V. a N. B., ktorí usmerňovali ďalších členov, ktorými boli V. W., Q. A., V. A. a Q. M. a činným pre túto časť zločineckej skupiny bol W. V. a M. B.,

- priamo podriadenými členmi J. E. bol F. M., M. E. do jeho úmrtia, C. E.,

- priamo podriadenými členmi V. A. boli T. T. a P. A., ktorý ďalej usmerňoval a bol nadriadeným ďalším členom, ktorými boli T. A., V. A., H. K. a T. X., činnými najmä pre túto časť zločineckej skupiny boli K. B., J. K. a A. D.,

T. R. a J. E. boli členmi skupiny od presne nezisteného času najneskôr od roku 1997, Q. T. a V. K. boli členmi skupiny od presne nezisteného času najneskôr od roku 1998, pričom všetci menovaní boli členmi skupiny do dňa 25. septembra 2012, kedy boli zadržaní J. E., V. K. a Q. H., pričom T. R. priamo zadával úlohy J. E., V. K., Q. T. ako aj V. A., Q. H., Q. A., W. S. do jeho úmrtia dňa 9. septembra 2004 a T. T. a spoločne páchali najzávažnejšie trestné činy najmä proti životu a zdraviu,

- pričom uvedená zločinecká skupina existovala s cieľom získania najmä finančných a iných výhod páchaním rôznej najmä násilnej a majetkovej trestnej činnosti a jej príslušníci boli zoskupení v jednotlivých úrovniach a stupňoch riadenia a organizácie vo vzťahoch nadriadenosti a podriadenosti, dlhodobo koordinovane páchali zločiny, pričom členovia vo vyššom stupni hierarchie skupiny zadávali členom z nižších stupňov hierarchie pokyny k páchaniu trestných činov, určovali spôsoby ich vykonania, vydávali súhlasy s páchaním konkrétnych trestných činov, od nižšie postavených členov skupiny preberali nezákonne

získané finančné prostriedky, s časťou ktorých financovali činnosť skupiny a niektorých členov zločineckej skupiny,

skutok č. 2) rozsudku

V. K. v presne nezistenom čase začiatkom roka 1998, ktorý vtedy pôsobil na najvyššej riadiacej a koordinačnej úrovni v skupine osôb vykonávajúcej trestnú činnosť prezývanej „H.“ pôsobiacej v Banskej Bystrici a okolí, z dôvodu, že poškodený V. W., nar. XX. Q. XXXX, patriaci do tejto skupiny bol na úteku a bolo po ňom vyhlásené pátranie, čo ťažko znášal a mal vedomosti o trestnej činnosti V. K. a začal byť preto nespoľahlivý, prostredníctvom P. P. oslovil J. R. a W. S. s požiadavkou na likvidáciu poškodeného, s čím títo súhlasili a následne kontaktovali T. R., ktorý z popísaných dôvodov naplánoval, zorganizoval a rozdelil úlohy páchatelom súvisiace s usmrtením poškodeného a v presne nezistenom čase v období mesiacov apríl až máj roku 1998 P. P. priviezol na čerpaciu stanicu pohonných hmôt v Bratislave poškodeného pod zámienkou, že bude zmenené miesto jeho bývania a budú oslavovať, následne si poškodený presadol do vozidla, v ktorom boli T. R., J. R. a W. S. a odviezli ho do chatovej osady rekreačného strediska Senecké Jazerá v katastrálnom území B. na chatu súpisné č. XXX na parcele č. XXXX, ktorú zabezpečil na tento účel V. A., kde ich čakal J. E., V. A. a Q. A., ktorí boli T. R. vopred inštruovaní o svojich úlohách pri usmrtení poškodeného, po zvitani a po vstupe do chaty jedna z osôb poškodenému do pohára s liehovinou naliala rohylnol, ktorým ho omámili, následne ho povalili na zem na chrbát a J. E. mu na ústa priložil handru, cez ktorú mu postupne lial do úst chemickú látku chloroform až pokiaľ poškodený nejavil známky života, potom W. S., ktorý zabezpečil náradie na kopanie, odviezol J. E., Q. A. a J. R. na miesto v poli v katastrálnom území obce M. X. na parcelu č. XXXX, kde títo vykopali jamu a približne po hodine priviezol W. S. zviazané telo poškodeného, ktoré uložili do vykopanej jamy a jamu s poškodeným následne zeminou zahrabali, čím konaním páchatelov bola priamo zapríčinená smrť poškodeného,

skutok č. 5) rozsudku

T. R. naplánoval vykonanie usmrtenia poškodeného T. F., nar. XX. P. XXXX, ktorého považoval za riadiacu osobu konkurenčnej skupiny páchajúcej trestnú činnosť a v súvislosti s

tým zadával úlohy Q. T., J. E., Q. H. a Q. A., zároveň zabezpečil informáciu, že T. F. chodí pre svoje dcéry na F. F. v A. k svojej bývalej manželke a v presne nezistenom čase pred dňom 4. októbra 1998 dal úlohu Q. H. a Q. A., aby vykonali pri bydlisku bývalej manželky T. F., s ktorou nežil v spoločnej domácnosti, jeho sledovanie, Q. H. a Q. A. vykonávali v období dvoch až troch týždňov sledovanie z vozidla zn. Škoda 1203 šedej farby, evidenčné číslo: F. XX-XX, ktoré pristavili v Bratislave pri križovatke vyústenia slepej ulice W., kde v dome vo vchode s popisným č. XX bývala bývalá manželka T. F. a počas sledovania zistili, že T. F. chodí na uvedenú adresu pre svoje dcéry, ktoré dováža aj naspäť, zároveň zistili s akými jazdí motorovými vozidlami a že chodí s ďalšou osobou, ktorá mu vykonáva fyzickú ochranu, T. R. zistil, že dňa 4. októbra 1998 večer privezie T. F. deti bývalej manželke a rozhodol, že uvedené vozidlo Škoda 1203 sa odparkuje pred dom, kde býva bývalá manželka a že vo vozidle budú schovaní strelci, následne Q. A. dňa 04.10.1998 v čase približne medzi 12:00 až 13:00 hod. pristavil vozidlo zn. Škoda 1203 na slepú ulicu W. na úrovni medzi vchodmi do domu popisné č. XX a XX, pričom ju zaparkoval v kolmom státi zadnou časťou smerom k uvedenému domu a z miesta odišiel pešo na ďalšiu ulicu, odkiaľ ho odviezol Q. H., následne v rovnaký deň sa spolu stretli T. R., Q. T., J. E., Q. H., Q. A., V. B. a M. E., T. R. rozdelil úlohy tak, že Q. A. bude sledovať príjazd T. F., M. E. dovezie strelcov Q. T. a J. E. k vozidlu zn. Škoda 1203, ktorí do vozidla nastúpia a budú čakať na príchod T. F. a po vykonaní skutku toto vozidlo podpália a strelcov odvezie z miesta činu V. B., následne v uvedený deň Q. A. čakal pri prístupovej ceste na sídlisko Dlhé diely na križovatke ulíc Karloveská a Molecova pri reštaurácii Kamel, odkiaľ telefonicky zahlásil Q. T. a J. E., ktorí už čakali v uvedenom vozidle zn. Škoda 1203, prejazd T. F. s ochrankárom, po príjazde T. F. a V. H., nar. XX. N. XXXX, na W. ulicu a po odovzdaní detí T. F., ktoré prišli s nimi, dňa 4. októbra 1998 v čase o 19:40 hod., keď T. F. sedel ako vodič vo vozidle zn. Mercedes S 600 čiernej farby, evidenčné číslo: A.-XXXAO, ktoré stálo na ceste na úrovni medzi vchodmi do domu s popisnými č. XX a XX a V. H. si išiel sadnúť do vozidla ako spolujazdec, prišiel Q. T. do presne nezistenej vzdialenosti od ľavej strany vozidla na úroveň vodiča, zároveň J. E. prišiel do presne nezistenej vzdialenosti za uvedené vozidlo a Q. T. samopalom nezistenej značky a J. E. samopalom zn. Pleter 91, kal. 9 mm Luger, bez výrobného čísla, opatreným tlmičom hluku, vystrelili na poškodených T. F. a V. H. spolu minimálne 37 krát, pričom T. F. zasiahli spolu 19-timi strelami a spôsobili mu tak 27 strelných defektov a mnohonásobné poranenia hlavy, mozgu, krku a ľavej hornej končatiny, čím došlo k zlyhaniu pre život dôležitých centier mozgu, čo bezprostredne zapríčinilo jeho smrť a V. H. zasiahli spolu 7-mimi strelami

a spôsobili mu tak 11 strelných defektov a mnohonásobné poranenia hlavy, mozgu, krku, hrudníka a pravej dolnej končatiny, čím došlo k zlyhaniu pre život dôležitých centier mozgu, čo bezprostredne zapríčinilo jeho smrť, vo vozidle zn. Škoda 1203 Q. T. pripravený nástražný výbušný systém pre zahladenie stôp, zložený z plastovej nádoby s benzínom a iniciátorom - dvomi kusmi elektrických priemyselných rozbušiek a s oneskorovacím prvkom aktivácie, aktivoval s nastavenou aktiváciou po 135 sekundách, J. E. a Q. T. následne prebehli na Majerníkovú ulicu, kde nasadli do vopred zabezpečeného odcudzeného vozidla zn. Audi 80 opatreného odcudzenými tabuľkami s evidenčným číslom A. XX-XX, kde ako vodič čakal V. B., ktorý ich odviezol z okolia miesta činu,

skutok č. 7) rozsudku

M.T. v presne nezistenom čase v období mesiacov júl a august roku 1999 v reštaurácii Tennis v Bratislave na ulici Pri Habánskom Mlyne č. 7 zadal požiadavku W. S. a J. E. na vykonanie vraždy poškodeného Ing. T. F., nar. X. N. XXXX, za poskytnutie finančnej odmeny vo výške najmenej 2.000.000,- SK (64.254,96 EUR) za jej splnenie, a následne T. R. s J. E. naplánovali jej vykonanie, pričom T. R. stanovil a odsúhlasil úlohy ďalších osôb, ktoré sa zúčastnia na vykonaní usmrtenia poškodeného, určil strelcov Q. T. a Q. H. a dal úlohu na zabezpečenie garáže F. M., kde V. A. umiestni odcudzené motorové vozidlo, ktoré sa použije pri vykonaní činu, a na zabezpečenie chaty pre následné ukrytie, po zabezpečení garáže na Brnenskej ceste v Malackách a chaty v Rohožníku F. M., na čo poskytol finančné prostriedky T. R., V. A. zabezpečil odcudzené motorové vozidlo zn. Škoda Octavia modrej farby, ktoré doviezol do pripravenej garáže spolu s pripravenými ďalšími tabuľkami s bratislavskými evidenčnými číslami, dňa 20. októbra 1999 okolo 19:00 hod. priviezol V. K. k uvedenej garáži V. A., ktorý presadol ako vodič do uvedeného vozidla v garáži, s ktorým odišiel s vymenenými tabuľkami s bratislavskými evidenčnými číslami do Bratislavy, následne V. A. doviezol Q. T. a Q. H. do blízkosti A. ulice č. XX, J. E. a W. S. vykonávali v okolí A. ulice zisťovanie prítomnosti poškodeného a následné istenie Q. T. a Q. H., pričom dňa 20. októbra 1999 v čase o 20:15 hod. Q. T. a Q. H. usmrtili poškodeného tým spôsobom, že vystúpili z motorového vozidla a na poškodeného, ktorý vyšiel na A. ulicu v Bratislave a kráčal k ľavým predným dverám svojho vozidla zn. Mercedes ML430, evidenčné číslo A.-XXXCZ, zozadu vystrelili spolu minimálne 19 krát, Q. T. najmenej 12 krát tesne za sebou zo zbrane kalibru 7,65 mm a Q. H. najmenej 2 krát zo zbrane kalibru 9 mm, ktorú si vzal z vozidla, pričom

poškodeného zasiahli spolu 19-timi strelami a spôsobili mu 32 strelných defektov, v mozgovej časti hlavy v počte štyri, v tvárovej časti hlavy v počte štyri, v časti hrudníka a pliec v počte osem, brucha v počte tri, chrbta v počte deväť, pravej hornej končatiny v počte dve, ľavej hornej končatiny v počte dve a zapríčinili mu tak mnohonásobné poranenia hlavy, mozgu, krku, hrudníka, brucha a horných končatín, pričom došlo k zlyhaniu pre život dôležitých centier mozgu, čo bezprostredne zapríčinilo smrť poškodeného, následne z miesta činu ušli, vozidlo Škoda Octavia V. A. následne dňa 21. októbra 1999 v čase približne o 03:15 hod. doviezol spolu so zbraňami naspäť do uvedenej garáže, pričom pre koordináciu ukrytia vozidla komunikoval s F. M. prostredníctvom telefónov s neregistrovanými SIM kartami, ktoré vopred zadovážil, časť finančných prostriedkov za spáchanie skutku odovzdal T. R. osobám, ktoré sa zúčastnili na skutku krátko po jeho spáchaní, pričom finančné prostriedky mu poskytol M.T.

Za to bol obžalovaný J. E. odsúdený podľa § 219 ods. 2 Tr. zák., § 35 ods. 1 Trestného zákona a § 29 ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30. novembra 2000 na výnimočný úhrnný trest odňatia slobody na doživotie so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny. Zároveň mu bol uložený aj trest prepadnutia majetku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo 6. februára 2017, sp. zn. 4 To 6/2016, podľa § 316 ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr. por. v odsudzujúcej časti zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 30. marca 2016, sp. zn. BB - 3T 32/2014, v celom rozsahu a vec vrátil Špecializovanému trestnému súdu, aby ju v v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom zároveň podľa § 325 Tr. por. nariadil, aby vec bola prejednaná v inom zložení senátu.

Predseda Špecializovaného trestného súdu 21. februára 2017 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh na odňatia a prikázanie veci inému súdu (zo zákona Krajskému súdu v Banskej Bystrici), keďže v zmysle právneho názoru vysloveného vo vyššie uvedenom rozhodnutí odvolacieho senátu 4To sú z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci obž. T. R. a spol. vylúčení všetci sudcovia Špecializovaného trestného súdu.

Podľa § 79 ods. 2 Trestného poriadku okrem iného súd je povinný skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného poriadku väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas.

Podľa § 76 ods. 6 písm. c/ Trestného poriadku celková lehota väzby v prípravnom konaní spolu s väzbou v konaní pred súdom nesmie presiahnuť štyridsaťosem mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin.

Podľa § 76a Trestného poriadku, ak sa vedie trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody na 25 rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie alebo pre trestné činy terorizmu, ktoré nebolo možné pre obťažnosť vecí alebo z iných závažných dôvodov skončiť do uplynutia celkovej lehoty väzby v trestnom konaní a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania, môže súd rozhodnúť o predĺžení celkovej lehoty väzby v trestnom konaní na nevyhnutnú dobu, a to aj opakovane. Celková lehota väzby v trestnom konaní spolu s jej predĺžením podľa predchádzajúcej vety však nesmie presiahnuť šesťdesiat mesiacov.

Aplikujúc vyššie uvedené zákonné ustanovenia dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že formálne podmienky pre rozhodovanie o predĺžení celkovej lehoty trvania väzby sú splnené. Obžalovaný J. E. je stíhaný pre obzvlášť závažné zločiny, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody na 25 rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.. Lehota väzby u obžalovaného začala plynúť dňa 25. septembra 2012, preto je možné na jej predĺženie použiť ustanovenie § 76a Trestného poriadku, ktoré bolo zavedené zákonom č. 97/2009 Z. z.

Obžalovaný J. E. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. Tp 86/2012, z 28. septembra 2012 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 Tost 36/2012, zo 17. októbra 2012 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por., pričom lehota trvania väzby mu začala plynúť 25. septembra 2012. Súdna lehota väzby mu začala plynúť podaním obžaloby 25. septembra 2014. Celková lehota väzby

v trestnom konaní v trvaní 48 mesiacov plynúca od 25. septembra 2012 obžalovanému uplynula 25. septembra 2016.

Špecializovaný trestný súd právoplatným uznesením zo 7. júla 2016, sp. zn. BB - 3T 32/2014, podľa § 76a Tr. por. predĺžil celkovú lehotu trvania väzby u obž. J. E. do 25. marca 2017.

Majúc uvedené za preukázané, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa zaoberal otázkou, či sú splnené aj materiálne podmienky pre rozhodnutie o predĺžení lehoty väzby. Teda, či pre obťažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov nebolo možné skončiť trestné stíhanie do uplynutia ostatne predĺženej lehoty väzby v trestnom konaní a súčasne prepustením obžalovaného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania (§ 76a Tr. por.).

Podľa názoru Najvyššieho súdu, vychádzajúc z genézy prejednávanej trestnej veci obžalovaného T. R. a spol., možno jednoznačne označiť túto vec ako obťažnú. Jej obťažnosť spočíva nielen v zložitosti, komplikovanosti, a tým aj časovej náročnosti náležitého zistenia skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (§ 2 ods. 10 Tr. por.), ale tiež v počte obžalovaných a následnej realizácii ich procesných práv. Obžaloba bola podaná na siedmych obžalovaných, z ktorých voči dvom sa konalo ako proti ušlým a boli na nich vydané európske a medzinárodné zatykače (T. R. - t. č. vo väzbe a V. A. - t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci), štyria boli vo väzbe (J. E. - t. č. vo väzbe, Q. T. - t. č. vo výkone väzby v Maďarskej republike, V. K. - t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci a Ing. V. C. - t. č. na slobode z dôvodu zastavenia trestného stíhania) a jeden vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci (P. K.).

Na trestné stíhanie slovenským justičným orgánom boli vydaní obžalovaní V. A. 15. novembra 2015 a obžalovaný T. R. 22. decembra 2015, pričom obžalovaný T. R. si vyžiadala od prvostupňového súdu čas na naštudovanie spisu.

Rozsah spisového materiálu k dnešnému dňu presiahol 14.000 strán. Súd pre zabezpečenie plynulého priebehu trestného konania o podanej obžalobe ustanovil obžalovanému T. R. aj náhradného obhajcu. Na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 20.-

22.01.2015, 27.- 29.01.2015, 16.02.2015, 19.- 20.02.2015, 17.-19.03.2015, 24.- 26.03.2015, 22.- 24.04.2015, 14.05.2015, 19.- 21.05.2015, 09.-11.06.2015, 17.06.2015, 30.07.2015, 12.10.2015, 09.12.2015, 21.01.2016, 14.03.2016, 18.03.2016, 23.03.2016, 30.03.2016 v celkovom počte 34 dní, špecializovaný trestný súd vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce a spravodlivé rozhodnutie o obžalobe. Za tým účelom tento súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie, a to výsluchom obžalovaných, svedkov navrhnutých procesnými stranami, znalcov, listinnými dôkazmi, čím náležite zistil skutkový stav veci a dňa 30. marca 2016 vyhlásil v predmetnej trestnej veci prvý odsudzujúci rozsudok.

Potom, čo odvolací súd zrušil tento rozsudok v jeho odsudzujúcej časti, bude potrebné o podanej obžalobe vo vzťahu k obž. J. E. znovu rozhodnúť.

V zmysle aktuálnej judikatúry (napr. 24/1999, zošit č. 2/1999, str. 14) prvoradým "účelom trestného konania" (ktorého zmarenie alebo podstatné sťaženie hrozí v dôsledku prepustenia obžalovaného z väzby na slobodu) je v súlade so zákonom odhaliť páchatel'a (skutku, ktorý napĺňa znaky) trestného činu, vyšetriť tento skutok a postaviť páchatel'a pred súd, ktorý rozhodne o jeho vine alebo nevine. V prípade uznania viny - uloženie trestu eventuálne upustenie od potrestania (alebo ochranného opatrenia alebo oboje), a zaistiť výkon uloženého trestu (prípadne aj ochranného opatrenia, ak bolo uložené).

Uvedenému predpokladu v prejednávanej veci nasvedčuje tá istá skutočnosť, ktorá odôvodňuje i existenciu dôvodov väzby uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku. To jest, že naďalej existuje obava, že by obžalovaný J. E. mohol ujsť, alebo sa skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo hroziacemu vysokému trestu. Táto obava je zvýraznená charakterom trestných činov, pre ktoré bola voči obžalovanému podaná obžaloba, kde pre prípad uznania viny hrozí obžalovanému až výnimočný trest odňatia slobody. Obava tiež vyplýva zo skutočnosti, že obžalovaný sa skrýval mimo svojho bydliska v úmysle znížiť riziko jeho zadržania.

Dôvodnosť pretrvávania tzv. kolúznej väzby u obžalovaného J. E. je naďalej aktuálna postavením obžalovaného v dobre koordinovanej štruktúre zločineckej skupiny. Táto obava

nevyplýva len zo všeobecnej roviny jej konštatovania, ale aj z konkrétnych aktivít obžalovaného podrobne uvedených v odôvodnení predošlých uznesení o väzbe obžalovaného.

Súčasne by prepustenie obžalovaného J. E. z väzby bolo v rozpore s účelom trestného konania aj preto, lebo i naďalej existuje obava, že by mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Táto obava vyplýva z doterajšieho spôsobu života obžalovaného, z jeho postavenia v hierarchii štruktúry zločineckej skupiny a z podozrenia zo zabezpečovania si zdrojov obživy z pôsobenia v tejto skupine a tiež z predchádzajúcich odsúdení za násilnú trestnú činnosť.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na predĺženie celkovej lehoty väzby u obžalovaného J. E.. Vo vzťahu k dĺžke predĺženia celkovej lehoty väzby Najvyšší súd Slovenskej republiky súd poukazuje na ustanovenie § 76a Trestného poriadku, v zmysle ktorého o predĺžení celkovej lehoty väzby možno rozhodnúť aj opakovane.

Vzhľadom na už vyššie konštatované zistenia a s poukazom na to, že dôvody väzby, pre ktoré bol obžalovaný vzatý do väzby naďalej trvajú aj v tomto štádiu konania a jeho prepustením na slobodu by hrozilo zmarenie účelu trestného konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky, potom čo obž. J. E. osobne vypočul, rozhodol pri rešpektovaní ústavnej ochrany jeho práv tak, že predĺžil celkovú lehotu trvania väzby u obžalovaného J. E. na maximálne možnú dĺžku piatich rokov, teda do 25. septembra 2017.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu je sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 9. marca 2017

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová